

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΟΔΩ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ
Από της 'Ιανουαρίου ή της Ιουλίου
Έν τῷ ἔσῳτ. ὀρ. β. Έν τῷ ἔσῳτ. γρ. γρ 8

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῆς α' Αναπλάσεως. Β' Περὶ τοῦ
ἐν Ἑλλάδι πολιτεύματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ὑπὸ Ἰωάν.
Σκαλισσοῦνη. — Ἀρχὴ ἐνεργείας πρὸς Ἱερουσὴν τῆς Ὁρθοδόξου Πανελ-
ληνίου Ἱερογραφικῆς Ἐταιρείας. — Ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κατὰ Χρι-
στοῦ ἀγαμία, ὑπὸ Τιμ. Ἀναστασίου. — Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, ὑπόμνημα
εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους δευτέραν ἐπιστολήν, (συνέχεια), ὑπὸ Ἀλε-
ξάνδρου Σκιαθοῦ τοῦ Παπαδιομάντη. — Διὰ τὴν Ἱερουσὴν Τμήμα-
τος, ὑπὸ Μ. Γαλανοῦ. — Θρησκευτικὴ ἀδελφότης ἡ α' Ὁρθόδοξια». —
Ποικίλα. — Κυριακὴν Ἀποστολικὴν καὶ Εὐαγγελικὴν ἀνάγνω-
σμα, ὑπὸ Κ. Α. Διαληγεῖ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

Β'

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ
ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς Γρόεν Βάν Πρίνστερερ
μελετῶν τὰ περὶ τῆς ὁργανώσεως τῶν νεωτέρων
πολιτειῶν ἀπεφαίνετο ὅτι, αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐφ' ὧν
ἐρείδεται ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς, ἡ ἐλευθερία τῶν
λαῶν, ἡ ἰσότης καὶ ἡ ἀδελφότης εἶνε κλάδοι τοῦ
Εὐαγγελικοῦ δένδρου, οἵτινες ἀποξηραίνονται ἐάν
τοὺς ἀποχωρίσῃτε ἀπὸ τοῦ κορμοῦ. Δὲν συνεπλη-
ρώθησαν δ' ἔτι δύο μῆνες, ἀφ' ἧς ὁ περικλεὲς
ἱστορικὸς Βανδάλ, ἐκλεχθεὶς μέλος τοῦ γαλλικοῦ
ἰνστιτούτου, ἀπήγγειλεν ἐνώπιον τῶν σοφῶν συν-
αδελφῶν τοῦ λόγον θαυμασθέντα ὑφ' ἀπάσης τῆς
Ἑσπερίας Εὐρώπης. «Δὲν ὑπάρχει παράδειγμα ἐν
τῇ ἱστορίᾳ, ἔλεγεν ὁ Βανδάλ κατὰ τὴν περίστασιν
ἐκείνην, δὲν ὑπάρχει παράδειγμα λαοῦ ζώντος μα-
κρὰν τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ διατηρήσαντος
τὴν ἐλευθερίαν του. Τὰ ἀπογεμόμενα εἰς τοὺς λαοὺς
δικαιώματα μεταβάλλονται εἰς ἐργαλεῖα κοινωνικῆς

διαταρξείας ἐάν δὲν ἐνισχύηται ἐν αὐτοῖς ἀδιαλεί-
πτως ἡ συνείσθησις τοῦ καθήκοντος διὰ τῆς χρι-
στιανικῆς πίστεως.»

Ὁ ταῦτα δοξάζων καὶ προκηρύσσων ἐν ταῖς
κλειναῖς Αἰθναῖς ἄς εὐχαριστήσῃ ἐν χλευασθῇ
μόνον ὡς ὁ Παῦλος. Ἐάν δὲ ἐγείρῃ συγχρόνως
καὶ φωνὴν κατὰ τῆς ἀκολασίας τοῦ τύπου καὶ κατὰ
τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τὰ ὅποια ἀπέδωσαν
ψυχῶν ἀσέβειας καὶ ἀνυποταξίας, ἡ φωνὴ του θ'
ἀποπνιγῇ ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς περιφρονήσεως καὶ
τοῦ μυκτηρισμοῦ. Διότι μέχρις οὗ δὲν συγκροτεῖται
παρὰ τῇ διευθύνσει τῶν κοινῶν σῶμα σπουδαίων
ἀνδρῶν ἀδιαλείπτως ἐργαζομένων πρὸς προπαρα-
σκευὴν καὶ πρὸς ἔλεγχον τῶν δημοσίων, χορηγούν-
των δὲ καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν εἰς τὸν ὄρον, εἰς
περιστάσεις καθ' ἃς ἡ Βουλὴ παρεκτρέπεται ἢ ἡ
Κυβέρνησις παρανομεῖ ἢ βαδίζει ἐπὶ ὀλισθηρᾷ
ὁδοῦ, οὐδεμία προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς
Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου, οὐδεμία ἐπαγγελία
πρὸς ἠθικοποίησιν τῆς σπουδαζούσης νεότητος,
οὐδεμία περὶ μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων καὶ κα-
λῆς αὐτῶν μορφώσεως δύναται νὰ πραγματοποιη-
θῇ. Ζῶμεν ἐν μέσῳ πολιτείας ἐξαρθρωθείσης καὶ
ἀποσυντεθειμένης ὑπὸ τῆς πλημμελεστάτης τῶν
κυβερνητικῶν ὁργανώσεων, μέχρις οὗ δ' αὕτη δὲν
μεταβληθῇ, πᾶσα κυβερνήσις διασειομένη ἐκάστοτε
καὶ μὴ ἔχουσα οὔτε καιρὸν οὔτε ἐλευθερίαν ἐνερ-
γείας, θὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς
πτώσεώς της παρασυρούσης μετ' ἐαυτῆς καὶ τοὺς
ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τοῦ δημοσίου ἀναλυμ-
βάνοντας τότε τὸ ἔργον τῆς καταπολεμήσεως τῆς
νέας κυβερνήσεως.

Οἰκτρὸν θέαμα καὶ οἰκτρὰ ἀποτέλῳσις ὁδηγή-
σασα τὴν πολιτείαν μέχρι τοῦ ζουρλομανδύα!

Οἱ λόγοι τῆς συστάσεως σώματιόν φώτων, με-
λέτης, συντηρήσεως, εὐσεβείας καὶ μονιμότητος
εἶνε τοσοῦτον περιφανεῖς, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ

ἐνδιατρίψω ἀπ' αὐτῶν. Πάντα τὰ συνταγματικῶς ἢ δημοκρατικῶς κυβερνώμενα κράτη ἐσύστησαν τοιαῦτα σώματα συνεχείας πολιτικῆς παραδόσεως, φωτισμοῦ δὲ καὶ περιορισμοῦ τῶν κυβερνώντων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ υποστηρίξεως καὶ ἐνισχύσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ δημοσίου πνεύματος καὶ τῆς δημαγωγίας. Ἡμεῖς, ἡμεῖς μόνοι ὡς νὰ εἴμεθα τὸ ἱκανώτερον, τὸ εὐσεβέστερον καὶ χρυστότερον τῶν ἔθνων, διοικούμεθα ὑπὸ κυβερνήσεως ἥτις ὁμοιάζει πρὸς πλοῖον ἀνεριάντιστον ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης εἰς ὑφάλους ῥιπτόμενον.

Καὶ τώρα τίς θ' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς μεταβολῆς;

Ὁ Βασιλεὺς, ὁ Βασιλεὺς βεβαίως, ἀλλ' οὐχὶ μόνος. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει καθήκον νὰ τολμήσῃ καὶ ὁ λαὸς ἔχει τὸ καθήκον νὰ σκεψθῇ ἐμβριθῶς καὶ νὰ υποστηρίξῃ τὴν βασιλείαν εἰσερχομένην εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

Ἐὰν τὴν ὥραν ταύτην εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι εἰς τῶν συμβούλων τοῦ Βασιλέως, θὰ ὑπέβαλλον εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὴν μελέτην τοῦ τὸ ἐπόμενον σχέδιον προκηρύξεως.

«Πεποιθότες περὶ τῆς ἐπιτακτικῆς καὶ ἐπείγουσας ἀνάγκης τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς συνταγματικῆς ἡμῶν πολιτείας ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐλάδομεν τὴν ἐπομένην ἀπόφασιν.

1ον. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπ' ἡς ὁ λαὸς ἐπικυρώσῃ τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν θέλει συνέλθει ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου ἑθνικὴ Συνέλευσις πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος ἐντὸς τῶν ὥρων καὶ ἐν τῷ πνεύματι τῶν ἐξῆς ὁρισμῶν.

2ον. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ σύγκειται ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ μελῶν ὅσοι συγκροτοῦσι τὴν Βουλὴν, προστιθεμένων ἐνὸς ἑκαστοῦ ἐκαστὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

3ον. Τὰ μέλη τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ ἐκλεγθῶσι κατὰ τὰς ὁρισμένas διατιπώσεις διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν.

4ον. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀρχονται δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν καὶ περατοῦνται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῆς καταρτισμοῦ.

5ον. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις δὲν ἀναθεωρεῖ οὐδὲ μεταβάλλει τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Βασιλέως ἢ τῆς Βουλῆς διατηρούμενα ὡς ὁρίσθησαν ἐν τῷ ἰσχύοντι Συντάγματι.

6ον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν περιορισθῆσεται ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

7ον. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θέλει ἐπιθεωρήσῃ τὸν ἰσχύοντα ἐκλογικὸν νόμον καὶ τὰ περὶ ψηφοφορίας βουλευτῶν ἀποδεχομένη σύστημα ἐξασφαλίζον τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσώπευσιν τῆς μειονότητος τῶν ἐκλογέων. Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ θὰ ὁρίσουν τὰ περὶ

τοῦ ἐκλεξιμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ.

8ον. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θέλει ὁρίσῃ τὰς τάξεις τῶν ὑπαλλήλων ὅτινες θὰ ἐκλέγονται διὰ συναγωνισμοῦ.

9ον. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θέλει ὁρίσῃ πὸν ὀργανισμὸν συστάσεως Συμβουλίου Ἐπικρατείας συγκειμένου ἐξ 20 μελῶν. Θέλει ἀνέξῃ πρόνοια ὅπως ταῦτα λαμβάνονται ἐκ τῆς τάξεως διακεκριμένων ἐπιστημόνων, τραπεζιτῶν, βιομηχανῶν καὶ γαιοκτημόνων ἔχόντων εἰδικὰς γνώσεις ἐπιστημονικὰς ἢ πρακτικὰς. Θὰ διαρῇται εἰς ἑπτὰ τμήματα ἑκαστον τῶν ὁποίων θὰ μελετᾷ ἰδίως τὰ ἔργα τῆς ἀρμοδιότητος ἐνὸς ἑκάστου τῶν ὑπουργείων.

10ον. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θ' ἀπονειμθῇ δικαίωμα συμβουλευτικὸν ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, πρὶν μὲν τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ παρὰ τῇ Βουλῇ, μετὰ δὲ τὴν ἐπιψηφίσιν αὐτοῦ παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

11ον. Ὁ Βασιλεὺς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἐκαστοτε νὰ προσκαλῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ ζητῇ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως.

12ον. Πλὴν τῆς συνήθως ἀποδιδωμένης ἀρμοδιότητος εἰς τὰ Συμβούλια Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων ἀμφισβητουμένων διοικητικοῦ, ἢ Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ ὁρίσῃ καὶ τοὺς τρόπους καθ' οὓς τὰ τμήματα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ καὶ ὅλον τὸ Συμβούλιον ἐξελέγχουσι τὰ περὶ ἐκλογῆς, μεταθέσεως ἢ παύσεως τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως ἐξασφαλίσθῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἱκανωτέρων καὶ ἀποκατασταθῇ ἡ μονιμότης αὐτῶν χωρὶς νὰ γείνῃ δεκτὴ ἀπολύτως ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσοδότητος.

13ον. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἔσονται ἰσόδια.

14ον. Θὰ καταργηθῶσιν αἱ θέσεις τῶν νομικῶν συμβούλων τῶν ὑπουργείων ἀντικαθισταμένων τούτων διὰ τῶν τμημάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

15ον. Ὁ Βασιλεὺς θέλει ἐκλέξῃ τὰ πρῶτα διορισθόσμενα μέλη τοῦ Συμβουλίου, παραιτουμένου δὲ ἢ ἀποδιδόντος μέλους ἢ Βουλῇ κατὰ τὴν πρῶτην προσεσχὴ αὐτῆς Σύνοδον θέλει ὁρίζει πέντε ὑποψηφίους ἐξ ὧν ὁ Βασιλεὺς διορίζει τὸν ἀντικαταστήσαντα.

16ον. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θέλει συντάξῃ νόμον περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν.

17ον. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις δύναται νὰ συμπληρώσῃ ἐν τῷ συντάγματι πάντα ἄλλον νομοθετικὸν ὁρισμὸν ὃν ἠθέλην ἐγκρίνει καὶ νὰ μεταβάλῃ πᾶσαν ἄλλην διάταξιν τηρουμένου πάντοτε τοῦ ὅρου τοῦ ἀρθρου 5ον τῆς παρούσης προκηρύξεως.

18ον. Ἐπιψυλασόμεθα νὰ ὁρίσωμεν, λαμβάνοντες ἐξ ὧν τῶν νομῶν τοῦ Κράτους, τὰ μέλη

ἐπιτροπῆς ἥτις συνεννουμένη μετὰ προκρίτων τῶν δήμων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν θέλει συλλέξῃ διὰ δημοψηφίσματος τὰς γνώμης πάντων τῶν ἐκλογέων τοῦ Κράτους διὰ καταλόγων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῶν δυναμένων νὰ γράψωσι, καὶ δημοσίᾳ λαμβανομένης τῆς γνώμης τῶν μὴ δυναμένων νὰ θέσωσι τὰς υπογραφὰς τῶν. Οἱ κατάλογοι θέλουν φέρεϊ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν χρονολογίαν τῆς προκηρύξεως ταύτης καὶ θέλουν διαιρεθῇ εἰς δύο στήλας, ἐπὶ μιᾷ τῶν ὁποίων σημειοῦται τὸ Ναι εἰς ἢν ὑπογράφονται οἱ ἀποδεχόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης προκηρύξεως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὸ Ὅχι εἰς ἢν σημειοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἀποδεχομένων.

19ον. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ὑποβάλῃ ὅσον οἶόν τε ταχύτερον ἐκθεσὶν περιέχουσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας μετὰ τῶν ὑπογεγραμμένων καταλόγων.

20ον. Ἐὰν ἡ πλειονότης τῶν ἐκλογέων ἀπεφάνθῃ ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ προκηρύξει ταύτῃ προτάσεων, ὁ Βασιλεὺς διὰ νέας προκηρύξεως διατάσσει τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἐπὶ πέντε μῆνας καθ' οὓς θέλει συγκεντρωθῇ ἡ Νομοθετικὴ καὶ Ἑκτελεστικὴ τοῦ Κράτους ἐξουσία εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεχθὲν ὑπουργεῖον. Ἐν δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ θέλει συνέλθει ἡ Ἐθνοσυνέλευσις καὶ περατώσῃ τὸ ἔργον τῆς. Τούτου δὲ κυρουμένου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀρχεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνευ ἀναβολῆς. Ἐὰν δὲ ἦδελον προκύψῃ δυσχέρεια περὶ τὴν ἀποδοχὴν ἢ κύρωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ ἰσχύον Συντάγμα ἀναλαμβάνει τὴν νομικὴν αὐτοῦ ἰσχύν.

Τὰ ὑπ' ἐμοῦ προτεινόμενα δύναται νὰ μελετηθῶσι μετὰ μείζονος ἐπιστάσεως καὶ νὰ μεταρρυθμισθῶσιν ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον. Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ὡς οἱ νομοθέται τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος, ὅτι δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὸς μεταβολῆς ὁ ὑποδεικνύμενος τρόπος, σκοπὸν δὲ μόνον προσθένειν νὰ δώσω ὑπόδειγμα καθ' ὃ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ γείνῃ χωρὶς ν' ἀναλάβῃ ὁ Βασιλεὺς πᾶσαν τὴν εὐθύνην καὶ χωρὶς νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς κινδύνους ἀνατροπῆς τοῦ ἡμετέρου Συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ πολιτεύματος μεταβαλλομένου καὶ ἀξιολόγων εἰσαγομένων θεσμῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ, οὐδὲλως θὰ βελτιώσωμεν τὰ καθ' ἡμᾶς ἐὰν μὴ συγχρόνως Ἐκκλησίᾳ, κυβερνῶντες καὶ οἱ τὴν νεότητα διδάσκοντες καὶ διευθύνοντες ἐργασθῶσι πρὸς διαμόρφωσιν χρηστῶν χαρακτήρων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν νόμων τῆς ἠθικότητος καὶ τῆς πολιτείας, καὶ πρὸς ἀνύψωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῶν φρονημάτων τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς πειθαρχίας, διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν θρησκευτικῶν συναισθημάτων ἐν τῇ χριστιανικῇ πίστει.

Διὰ τοῦτο ἡ μέλλουσα νὰ συνέλθῃ Ἐθνοσυνέλευσις δέον νὰ ἐπιστῇ τὸ ἔργον τῆς συνιστώσας

εἰς τὸ συσταθῆναι Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὡς πρῶτον αὐτοῦ ἔργον, τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ προπαρασκευὴν νομοσχεδίων πρὸς ῥύθμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων. Διότι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνεῖ εἶνε νόμος περὶ Ἱερᾶς Συνόδου περιορίζων τὰς ἀρχιεπισκοπικὰς ἐδρας, — ἀπελευθερώνων τὴν Σύνοδον ἀπὸ τὴν ἀυθαιρέσιαν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου παρισταμένου μὲν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἀλλὰ μὴ δυναμένου νὰ ματαιώσῃ αὐτάς ἐὰν θέλῃ νὰ παρενβῇ, — καθιστῶν ὑποχρεωτικὴν τὴν ἀνὰ δύο ἐτη συγκρότησιν Συνόδου πάντων τῶν Ἐπισκόπων πρὸς συζήτησιν τῶν περὶ τὴν Ἐκκλησίαν νόμων περὶ ἐφημερίων περιορίζων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερέων, ἐξασφαλίζων τὰ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν, ἀπαγορεύων δὲ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἐπὶ ἀδρῇ χρηματικῇ ποινῇ, τὴν χειροτονίαν ὑπεραριθμῶν ἱερέων νόμος περὶ συστάσεως τριῶν πρακτικῶν ἱεροδιδασκαλείων (σεμιναρίων) εἰς τρεῖς μόνους καὶ διατηρουμένων διὰ τῶν προσόδων τῶν μονῶν. Εἰς τὰ ἱεροδιδασκαλεῖα ταῦτα οἱ μαθητευόμενοι θὰ διδάσκονται καὶ πρακτικὴν γεωργίαν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀξιολόγου ἐν Κρήτῃ σχολῆς τῆς Ἀγ. Τριόδου. Ἀλλ' ἡ προπαρασκευὴ τῶν νομοσχεδίων τούτων δὲν ἀρκεῖ. Δέον νὰ τεθῇ ἐν τῷ Συντάγματι ὁρος ὑποχρεῶν Βασιλείαν καὶ Κυβέρνησιν νὰ συζητηθῶσι καὶ γείνωσι δεκτὰ κατὰ τὴν πρῶτην προσεσχὴ περίοδον τῆς Βουλῆς.

Ἰωάν. Σκαλιστσόνης

ΑΡΧΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Κιέβῳ ἀνταποκριτής:

Kiev, 25 Ἰανουαρίου 1898.

Εὐχάριστον εἶδον ἀναγγέλλω τῷ περιπουδᾶσθαι Σουλῶν τῆς «Ἀναπλάσεως», ἥτις δὲν ἀμφισβᾷ τὴν ἐμπλήρη χάριν πάντα τὰ πανταχοῦ μέλη αὐτοῦ. Ἡ εὐγενὴς ἰδέα τῆς ἱδρύσεως Πανελληνίου Ὁρθόδοξου Ἱερογραφικῆς Ἐταιρίας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἡ «Ἀγάπη» καὶ ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» καὶ ὁ «Ἱερός Σύνδεσμος» καὶ ἡ «Ἀνάπλασις» συνηγόρησαν, ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ σάρκα καὶ ὅσα ἐν Κιέβῳ.

Δώδεκα Ἕλληνας ἐν Κιέβῳ, ἐν εἰς 8 φοιτηταὶ τῆς Ἀκαδημίας, ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων κ. Ἀναγνώστης Χάλαρης καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Κιέβου κ. Μελέτιος Βαγιανέλλης, πρωτοστατῶν αὐτοῖς, ἤνοιξαν κατάλογοι εἰσφορῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα τὸ ποσόν, ὅπερ θὰ συλλεχθῇ, χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ πρὸς ἱδρύσιν τῆς ποθητῆς Ἐταιρίας, κύριον καὶ μόνον ἀποθῶν ἔχουσιν τὴν ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διαδοῖν τῶν ἀγ. Γραφῶν ἐν τῇ Τουρίᾳ, ἐν Ἑλλάδι καὶ πανταχοῦ ἐν γένει, ὅπου ὑπάρχουσιν Ὁρθόδοξοι Ἕλληνας.

Τὸ συναχθῆναι προκαταρκτικῶν κεφάλαιον ἀνῆλθεν εὐθὺς εἰς 500 περίπου χρυσὰ φράγκα. Ἐκαστος δὲ τῶν ἱγγραφέων συνδρομητῶν ὥρισε ποσόν τι κατὰ δύναμιν, ὅπερ θὰ προσφέρῃ

μηνιαίως. Ὅποτεν δὲ τὸ πᾶν τῶν προσφορῶν ὑπερβαίνει ἐκάστοτε τὰ 20 βρύβλια, θὰ κατατίθεται ἐπιπροσθεῖτως εἰς μίαν τῶν ρωσικῶν τραπέζων ἐπὶ τινὶ τόκῳ, μέχρις οὗ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ πρῶτον ἐγκριθένον ἐργον τῆς Ἑταιρίας.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ἐν Ῥωσίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ Εὐρώπῃ ἐλληνικῶν κοινοτήτων, ἡ καὶ ἐν Ἑλλάδι, θὰ ἀνοιχθῶσιν ὁμοίως κατ'ἀλογοὶ εἰσφορῶν διὰ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον.

Εἴνε ἄξιον μνησέως οἱ Ἕλληνες τοῦ Κιέβου, καὶ ἰδίως ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Μελέτιος, ὅστις καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν γνώσεών του, ὡς ἀποπερατώσας τὰς θεολογικὰς σπουδὰς του εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον, καὶ διὰ τὴν πείραν τῶν ἐτῶν του, ὑπερεβδόμηκοντοῦτης ἡδὴ ὢν, καὶ διὰ τὴν τιμὴν, ἥς ἀπολαύει, φέρων ἐλληνικὸν καὶ ρωσικὸν παράσημον χρυσοῦν, καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ βελαντίου του, κέκληται νὰ καταστήσῃ εὐλογητὸν τὸ δνομά του, πρωτοστατῶν εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς Πανελληνίου Ἱερογραφικῆς Ἑταιρίας ἐπὶ ἀνυπολόγιστῳ ὠφελείᾳ τοῦ πεφλημένου ἡμῶν Γένους.

Οἱ ἐν Κιέβῳ Ἕλληνες παρακαλοῦσι νὰ προπορευθῇ ὁ Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως διὰ τῶν πανταχοῦ Τμημάτων καὶ ἀνταποκριτῶν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Διοικήσεως του ἡμερῶν ἐπὶ τὸ ἰθὺν φελλέστατον ἔργον γινόμενος.

Σ. Α. Ὁ Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως συγκαίρει τοὺς ἐν Κιέβῳ Ἕλληνες καὶ ἐκφράζει τὴν χάριν του, διότι οὗτοι, συνεισφέροντες μεταξὺ τῶν ἀργῶν αὐτοῦ μελῶν, κατήρξαντο ἀγαθὸ ἔργον, ὑπὲρ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

Μεταεχθὲν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἰδιώμα ὑπὸ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐλαχίστου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΚΙΑΘΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Ὁ μ ε λ ε α Α'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου)

Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐπιστολῆς, ὅπως δύναται τις κεφαλαιωδῶς καὶ παραλείπων πολλὰ νὰ εἴπῃ, αὕτη μοι φαίνεται νὰ εἴναι. Πρέπει δὲ τώρα ν' ἀρχίσωμεν ἀπ' αὐτὸ τὸ προσέμειον τῆς ἐπιστολῆς, καὶ μετὰ τὸν συνειθισμένον χαιρετισμὸν τοῦ νὰ εἰπώμεν τίνας ἐνεκα ἤρχισεν οὕτω ἀπὸ τοῦς οἰκτιρμοῦς τοῦ Θεοῦ. Πρῶτον ὅμως εἶνε ἀναγκαῖον αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς νὰ εἰπώμεν, καὶ νὰ ζητήσωμεν πῶς θέτει ἰδῶ τὸν Τιμόθεον μαζὺ μὲ τὸν ἐαυτὸν του. «Παῦλος, λέγει, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός». Ὁ λόγος εἶνε ὅτι εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολὴν ὑπέσχετο νὰ τὸν στείλῃ, καὶ παρήγγελλε

οὗ δὲν θὰ παραλήτῃ νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ἐφικτὸν αὐτῇ ἢ ἐν Ἀθήναις Διοικήσεως τῆς Ἀναπλάσεως.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΓΑΜΙΑ

Ε'

Ἡ ἀγαμία θαύμα τῆς θείας χάριτος— Ὁ Θεολόγος Ἰωάννης.

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς οἱ τῇ ἀληθείᾳ πάντοτε ἐπιθυμοῦντες νὰ δουλεύωμεν, ἵνα ἐλευθέρῳ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν διατελόμεν καὶ ἐλευθέρως ἀπὸ παντὸς δεσμοῦ μαρὰς προλήψωμεν καὶ ἀμαρτωλῆς ἰδιοτελείας σκεπτομένης, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἀγαμία ἡ ἐκ πλήρους ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν οὐράνιον πνευματικὸν κόσμον, εἴτε εἰς ἄνδρας, εἴτε εἰς γυναῖκας, εἶνε μάλιστα τῆς θείας χάριτος θαῦμα, χάριν τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πραγματικῇ ἀποδείξει τῆς ἐν τῇ χάριτι ἀπολύτου ἐπικρατήσεως τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως ἐπὶ τῆς αἰσθητικῆς τῆς ἀνεν τῆς ἐπικρατήσεως ταύτης ἀχαλινώτου καὶ ἀκολάστου. Τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ ἀνθρώπων συναναστρεφόμενου ἡ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια καὶ θεότης αὐτοῦ ἰσχυραῖοιτο, τὸ μὲν διὰ τοῦ λόγου, ἐκ τῆς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ δὲν ἦτο λόγος ἀνθρώπου, ἀλλὰ λόγος Θεοῦ, τὸ δὲ διὰ τῶν ἔργων, ἦτοι διὰ τῶν θαυμάτων, ἐν οἷς

λέγων: «Ὅταν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόδως γίνῃται πρὸς ὑμᾶς» πῶς λοιπὸν ἰδῶ τὸν θέτει εἰς τὸ προσέμειον; Ἀφοῦ ἐπῆγε, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ διδασκάλου: «Ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, λέγει, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσκει τὰς ὁδοῦς μου τὰς ἐν Χριστῷ» καὶ ἀφοῦ τὰ διόρθωσεν ὅλα, ἐπανῆλθε. Διότι ἀποστέλλων αὐτὸν εἶπεν: «Προέμψατε αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με» ἐδεχόμεναι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐντάμνωσεν τὸν συναπόστολον: καὶ διορθώσας μαζὺ του τὰ ἐν Ἀσίᾳ: «Ἐπιμινῶ, λέγει, ἐν Ἐφέσῃ ἕως τῆς πεντηκοστῆς, πάλιν εἰς τὴν Μακεδονίαν διέβη, εὐλόγως, ὡς παρόντα, τὸν βάλλει μαζὺ μὲ τὸν ἐαυτὸν του. Διότι τότε μὲν ἔγραψεν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, τώρα δὲ γράφει ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν. Τὸν ὅσαλε δὲ μαζὺ μὲ τὸν ἐαυτὸν του, θέλων νὰ τὸν κάμῃ κ' ἐκείνον σεμνότερον μὲ τοῦτο, καὶ νὰ δείξῃ τὴν πολλὴν ταπεινοφροσύνην τὴν ἰδικήν του· διότι ἦτο ὑποδεέστερος αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ἀγάπη ὅλα τὰ κάμνει ἕνα. Διὰ τοῦτο καὶ παντοῦ τὸν ἐξισώνει μὲ τὸν ἐαυτὸν του, ἄλλοτε μὲν λέγων, «Ὡς πατὴρ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἰδοῦλευσιν», ἄλλοτε δὲ, «Τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται, ὡς καὶ γὰρ» ἰδῶ δὲ καὶ ἀδελφὸν τὸν νομᾷζει, καθιστὼν αὐτὸν καθ' ὅλα σεβάσιμον εἰς τοὺς Κορινθίους. Διότι εἶχεν ἔλθῃ, καθὼς εἶπα, ἐκεῖ, καὶ εἶχε δώσει ἀπόδειξιν τῆς ἀρετῆς του.

Ἀτῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὖσῃ ἐν Κορίνθῳ. Πάλιν Ἐκκλησίαν τοὺς ὀνομάζει συνάγων αὐτοὺς ὅλους εἰς ἓν καὶ συνόδον. Διότι δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐκκλησία μία, στὰν οἱ ἐν αὐτῇ εἶνε διηρημένοι καὶ εὐρίσκονται εἰς διάστασιν

κατεδικνύετο ἢ ἐπὶ τῶν φυσικῶν νόμων ἔξουσία αὐτοῦ καὶ ἢ ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου κυριότης. Τοῦ Θεανθρώπου ἀναληφθέντος εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν διεξῆ τοῦ Πατρὸς καθισθέντος, τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ ὅργανα, οἱ θεοὶ ἀπόστολοι καὶ πάντες οἱ ἄγιοι, διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἀπιδείκνυντο εἰς τὴν ἐν τῷ ψαύει φθιερμένην ἀνθρωπότητα, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ ἀποκαλυφθεῖσαν ἀλήθειαν, τὴν ἐλευθεροῦσαν καὶ σώζουσαν διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῶν ἔργων. Ὁ λόγος ἦτο δύναμις θαυματουργὸς ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτοῦ, διότι ἦτο λόγος πίστεως καὶ ἐπομένως λόγος χάριτος. Τὰ ἔργα ἦσαν τὰ θαύματα, ἐν οἷς οἱ ἄγιοι ἄνδρες ἀπεδείκνυντο ἔχοντες πᾶσαν ἐξουσίαν παρὰ τῆς ἐνεργούσης δι' αὐτῶν Πικνοδυναμίας, καὶ ἐν οἷς ἐμεγαλύνετο τὸ δνομα τοῦ ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἀποκαλυφθέντος Τρισκεῖν Θεοῦ καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν. Ἡ ὁμώμασις τυφλῶν, ἡ σύσφιγξις παραλύων, ἡ θεραπεία χωλῶν καὶ ἀναπηρῶν, ἡ ἀπὸ πνευματικῶν ἀκαθάρτων ἀπεκκαλῆ τῶν ὑπὸ τούτων δεινῶς βροσφιζομένων, ἡ ἀνάστασις νεκρῶν εἶνε τὰ κυριότερα καὶ συνθέτερα τῶν ποικίλων θαυμάτων τῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ τελεσθέντων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἔξουσίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν ἐν τῇ παρ' αὐτοῦ ληφθείσῃ ἔξουσίᾳ. Εἰς τὰ θαύματα αὐτὰ κατακτιέον, νομίζομεν, καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν καὶ ἐν Χριστῷ παρθενίαν τὴν ἐν ἐπιγνώσει τοῦ λόγου καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς. Οἱ βλέποντες τὸν Θεολόγον Ἰωάννην θαυματουργοῦντα, τῷ λόγῳ τῆς ἀγάπης καὶ

πρὸς ἀλλήλους. «Σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.» Συνάμα καὶ τιμᾶ τοὺς Κορινθίους διὰ τῆς πρὸς τοὺτους ἐπιστολῆς ὅλους χαιρετίζων, καὶ διδασκλῆρον συναθροίζει τὸ ἔθνος. Ἀγίους δὲ τοὺς ὀνομάζει δεικνύων ὅτι, ἐάν τις εἴναι ἀκάθαρτος, εἶνε ἔξω ἀπὸ τῆς ὀνομασίας ταύτης. Διὰ τοῦτο, ἐνῷ γράφει εἰς τὴν μητρόπολιν, ἐπιστέλλει διὰ μέσου αὐτῆς εἰς ὅλους, ἐνῷ παντοῦ δὲν τὸ κάμνει τοῦτο; Εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς τοὺς ἀρχιστῶν δταν ἔγραφε, δὲν ἐπέστελλε συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς Μακεδόνας, καὶ εἰς τοὺς Ἐφεσίους γράφων, δὲν συμπεριέλαβε τὴν Ἀσίαν ὅλην καὶ ἡ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴ δὲν ἐστῆλθε πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ κάμνει ἰδῶ καὶ εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας. Κ' ἐκεῖ ἐπιστέλλει ὅχι εἰς μίαν πόλιν καὶ εἰς δύο καὶ εἰς τρεῖς, ἀλλ' εἰς τοὺς παντοῦ διεσπαρμένους, λέγων: «Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.» Καὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους μίαν εἰς ὅλους ἔγραψεν ἐπιστολήν, χωρὶς νὰ τοὺς διαίρῃ καὶ αὐτοὺς κατὰ πόλεις. Ποῖον λοιπὸν εἶνε τὸ αἶτιον; Μοῦ φαίνεται νὰ εἴναι τὸ ὅτι ἦσαν κοινὰ τὰ νοσήματα ἰδῶ καὶ τὴν ἐπιστολήν τὴν γράφει κοινὴν δι' ὅλους, ἐπειδὴ εἶχον ἀνάγκην κοινῆς διορθώσεως. Διότι οἱ Γαλάται ὅλοι ἐνόσουν, καὶ οἱ Ἑβραῖοι νομίζω δὲ καὶ οὗτοι.

(ἀκολουθεῖ)

τοῖς ἔργοις, ἐβλεπον ἅμα καὶ ἀμέσως ἀνταναμύνοντο καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον θαῦμα τῆς χάριτος ὄντα ἐν τῇ πλήρει πρὸς τὰ πνευματικὰ ἀφοσιώσει, ἐν τῇ ἀπὸ παντός γήνιου διηνεκεῖ καὶ μονίμῳ ἀποσπάσει αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ οὐράνια προαιρετικῇ προσήλωσει. Ἐβλεπον ἐν αὐτῷ τέλειον ὑπεχώρησαν τὴν ἐμμεντον τάσιν πρὸς τὴν ἐνότητά μετὰ γυναικὸς ὑπὸ τὸ συναίσθημα τοῦ Θεοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ τοῦ ποιῆσαι ἐκ τοῦ ἔρωτος τούτου τέκνα ἴδια, ἦτοι τέκνα τοῦ Χριστοῦ, εἰ δυνατόν, πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἐν τῷ Ἰωάννῃ καταφανεμένη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ τοῦ οὐρανοῦ σκοποῦ αὐτῆς προαιρετικῇ παρθενία ἦτο θαῦμα, διότι, ἵνα ὑπάρξῃ, ὡς ὑπῆρξε, παρθένος, ἦτο ἀνάγκη ἐξαιρετικῆς ἐπενεργείας τῆς θείας χάριτος, ὅπως, ἵνα Θεραπευθῇ ὁ χωλός, ἐν μετὰ τοῦ Θεοῦ Πέτρου ἰθαράπευσεν, ἦτο ἐπ' ἴσης ἀνάγκη τοιαύτης ἐπενεργείας. Ἐν τῷ θαύματι τῆς θεραπείας τοῦ χωλοῦ, ὡς καὶ ἐν ἄλλαις τοῖς σημείοις καὶ τοῖς τέρασιν, τοῖς διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων γινεμένοις, ἀπεδείχθη ἡ θεότης τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως τῆς εἰς πάντα ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν περιχούσης· ἐν τῷ θαύματι τῆς παρθενίας τοῦ Ἰωάννου τῷ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ μάλιστα ἐκ τῆς ἐπενεργείας τῆς θείας χάριτος, ἀποδεικνύεται ἐπ' ἴσης ἡ ἐν τῷ Χριστῷ Θεότης καὶ ἀλήθεια, καθ' ὅσον ὁ Ἰωάννης ἔμεινε παρθένος ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ χάριν τοῦ Χριστοῦ. Παρθένος δὲ μένων καὶ τὴν ὁδὸν τῆς τελειότητος ἐν ἄσπετον ἀπεργακτικῶς πορευόμενος, ἀπέβη ζῶν παράδειγμα τῆς κατὰ Χριστὸν ἀρετῆς. Ἡ δὲ παρουσία αὐτοῦ ἦτο παρουσία ἀνθρώπου σίονε ἀπὸ ἄλλης σαρκίς, καθ' ἑαυτῶς πνευματικῆς, καταλθόντος, ἵνα πρὸς ταύτην τοὺς τῇ ὕλῃ προσκειμένους καὶ δουλεύοντας προσελκύσῃ. Τέλος τὸ θαῦμα τὸ ἐν αὐτῷ ἦτο, ὅτι ἦτο μὲν ἀνθρώπος, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι, ἀλλ' ἔργῳ ἡδυνήθη τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ἐνδυναμούμενος καὶ ὑπερνικῶν τοὺς πειρασμούς νὰ ζήτῃ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχί, ὅπως ἐγένοντο νὰ ζῶσι πάντες οἱ ἀνθρώποι χωρὶς νὰ ἀποστῶσιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμαρτωλὴ ἰδιοτελεία, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς κερδοσκοπικῆς ἀγρυπνίας ἡ ἀσυνείδητος, εἰς λήθην καὶ εἰς ἀφάνειαν προσηπάθησε νὰ βίβῃ τὸ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἡγαπημένου τοῦ Χριστοῦ μαθητοῦ ἔξοχον καὶ οἷον ὑπόδειγμα τῆς ἀληθοῦς κατὰ Χριστὸν ἀγαμίας. Καὶ νὰ καθιερώσῃ ἀσεβῶς καὶ ἀνοσίως, χάριν πάντοτε τῆς Ἐκκλησίας!!! καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Χριστοῦ!!! (φίλοι Κύριε,) σύστημα ἀγαμίας, τὸ ὁποῖον συστατικὰ αὐτοῦ κύρια ἔχει τὴν ὑλόφρονα ἀπιστίαν, τὸν κτηνώδη καὶ ἀγρίον ἐγωισμὸν, τὴν Ἐωσφορικὴν ἐπαρσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν διαβολικὴν δολιότητα καὶ πᾶσαν ῥαδιουργίαν· ἀλλ' ὅπως ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης θὰ μεσουρανή πάντοτε ἐν τῷ πνευματικῷ στερεώματι, τὰ δὲ τῆς ἀπιστίας καὶ θρασείας ἀσεβείας νέφη οὐδέποτε θὰ δυνήθωσι νὰ ἀποκρύψωσιν αὐτὸν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἀσθενῆ τὴν ζωογόνον τῶν ἔκτινων του δύναμιν, οὕτω καὶ ὁ φαινὸς τῆς ἀληθείας κατὰ Χριστὸν παρθενίας ἀστὴρ θὰ ἵσταται πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ στερεώματι εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀληθῶς πιστευόντων καὶ ἐπιθυμούντων καὶ δυνάμενων νὰ μιμηθῶσιν αὐτόν, καὶ εἰς ἐλεγχοῦ τῶν πρὸς Θεραπείαν τῶν φαύλων τοῦ ἀθλοῦ

σαρκίου των ὁρέξων ἐπιζητησάντων καὶ ἐπιζητούτων νὰ βρῶνται τὴν ἀμύλοντον πάντοτε διαμείνουσαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἀγνότητα.

Τιμὸθ. Ἀναστασίου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Ὁ φιλοξενῶν με κ Σωτήριος Σκελλαρίου εἶχε τὴν εὐτυχὴ ἐμπνευσιν νὰ μοι προτείνῃ ὅπως διὰ τὴν ἐν Πύργῳ Ἱδρυσιν τοῦ τμήματος τῆς « Ἀναπλάσεως » ἀπευθύνω ἰδιαίτερον πρόσκλησιν καὶ πρὸς τὴν ἐμπορευομένην τῆς πόλεως τάξιν, ἐγὼ δὲ ὅστις φρονῶ ὅτι σοφὸν εἶναι μάλιστα τὸ νὰ ἐπιμεληθῇται τὴν φρόνησιν τῶν ἄλλων, δὲν ἐλπίσκα νὰ χρησιμοποίησω τὴν πρακτικωτάτην γνώμην. Τοιοῦτοτρόπως δι' ἐντύπων προσκλητηρίων ἐκάλεσα πάντας τοὺς ἐμπόρους Πύργου, ὅπως τοῖς ἐμιλήσω περὶ τοῦ τμήματος τῆς « Ἀναπλάσεως » εἰς ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, κατὰ τὰς 5 μ.μ. κατὰ δὲ τὰς 6 μ.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ ἐκῆνα γενικὴν ἐμιλίαν περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος πρὸς ὅλον μου τὸ ἀκροατήριον.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη τῶν ἐμιλιῶν διάταξις δὲν ἐστάθη τρέπος νὰ τηρηθῇ. Ἦδη ἀπὸ τὰς 5 ἡ αἰθούσα εἶχε καταπλημμυρῆσαι ἀπὸ ἀκροατηρίων ἐλευθέρως ἐισελθόν, οὔτε δὲ φρονιμον ἄλλ' οὔτε εὐκόλον ἦτο νὰ εἴπῃ τις ἀξέειχτες ὅσαι δὲν εἶσθε ἔμποροι, καὶ ἐπιτρέψατε μετὰ μίαν ὥραν. » Ἐδῆσε λοιπὸν νὰ γείνῃ ἡ αὐτὴ δι' ὅλους ἐμιλία, ἡ δὲ ἀπευθυνθεῖσα ἐπὶ κλησίαις δὲν ἔχρησεν εἰς ὧσα μὴ ἀκούσωνται. Ὁρμὴ γενικὴ ἐξιδηλώθη πρὸς ἔγγραφον ἐν τῷ κατατεθειμένῳ ἐπὶ τῆς ἑδρας καταλόγῳ, καὶ ἀγῶν διαγωνισμῶν συνήθη ἐν ζωηρᾷ ἀμίλλῃ τίς πρῶτος νὰ φθάσῃ πρὸς αὐτόν.

Τὸ θέμα, ὅτε νὰ ἐμολογήσω, μὴ συνάκνει καὶ μὴ νύχαριστε· ἀλλὰ τόσον πληθὺς ἐν συμφορῇ τόσῳ καὶ συνωστισμῷ, πότε θὰ ἐπρόφθαιεν νὰ ἐγγράψῃ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην; Καλὸν ἐπομένως ἔκρινα νὰ δηλώσω ὅτι ἐνέκα τῆς ἐκ τῆς μεγάλῃς συρροῆς δυσκολίας ἀναβάλλεται ἡ ἔγγραφη, ὅ δὲ βουλόμενος δύναται νὰ προσέλθῃ τὴν αὔριον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς διδασκαλίας, ὅπου ὁ ἴδιος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας θὰ παρέμεινα.

Μερικοὶ ἐκ τῶν ἐν Πύργῳ φίλων εὗρον ὅτι σφάλμα ἦτο τὸ νὰ μὴ ἐπιμεληθῶ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τὴν πάνδημον ὁρμὴν καὶ προθυμίαν. Καὶ αὐτοὶ ἐν τούτοις συνεφώνησαν εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀναβολὴ ἦτο ὀρθότερα. Ἡ Ἱδρυσις τοῦ τμήματος « Ἀναπλάσεως » ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ ἔργον ἐνθουσιασμοῦ μὲν, ἀλλὰ καὶ νηφαλιότητος. Ὅσοι ἐνεγράφοιτο ἔπρεπε ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ νὰ ἐγγράφουν, ἐκτὸς πάσης ἡθικῆς πίσεως, τὴν ὅποιαν προσκάλει ἡ παρουσία πολλῶν, καὶ ἔνευ τοῦ στιγμιαίου ἐνθουσιασμοῦ, τὸν ὅποιον ἠδύνατο νὰ ἐκσκήσῃ ἡ γενόμενη ἐμιλία, ἐκθιάζουσα τὴν θέλησιν ἐν παροδικῇ συναρπαγῇ. Ὅστις ἀληθῶς θὰ ἠθέλει νὰ ἐγγράψῃ δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ τὸ πράξῃ καὶ εἰς τὴν αὔριον. Οὐδέ μοι ἐπιτρέπεται νὰ ἀγνοῶ ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα ἔργα ὡς ἀδυναμία πρέπει νὰ καταλογίζηται ἡ πληθώρα μελῶν, τὰ ὅποια μένουσι, ὅχι διὰ τοῦτο, ἀλλὰ διότι συνῆθη νὰ ὑδῶνται.

Ὁ Χρυσόστομος εἶπεν ὅτι τῆς ἐκκλησίας ἡ ἀξία καὶ ἡ δύναμις δὲν καίται εἰς τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀγιότητα τῆς προαιρέσεώς των. Καὶ εἰς ἐμὲ ἐπεδύλλετο νὰ πιστεύω ὅτι τὸ ἐν Πύργῳ τμήμα τῆς « Ἀναπλάσεως » θὰ ἰδρῆτο ἀσφαλῆς καὶ διαρκές, ὅχι ἂν χιλιάδες μετῴχον αὐτοῦ, ἀλλ' ἂν τὸ ἀπῆρτιζον ἔστω καὶ ἐκατὸν ψυχαί, ἐνέχουσιν σταθερὸν καὶ μόνιμον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνθουσιασμόν καὶ πρόθυμοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἡθικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας πανδῆμως ἀνελάμβανον διὰ τῆς ἔγγραφῆς των εἰς τὸ τμήμα.

Μιχ. Γ. Γαλανός

ΚΟΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ἐὰν καθὲς ἄνθρωπος πρέπει νὰ φυλάττηται ἀπὸ τοὺς κόλακας, ἀλλὰ οἱ βασιλεῖς εἶναι ἐκατονταπλασίως ὑπόχρεοι πρὸς τοῦτο· οἱ κόλακες ἐνὸς ἀπλοῦ ἰδιώτου ἡμποροῦν αὐτὸν μόνον νὰ καταστρέψουν, ἐνῶ οἱ κόλακες ἐνὸς βασιλέως, διαστρέφοντες αὐτόν, φέρουν τὸν ὄλεθρον καὶ εἰς ἐλκλκλον ἔθνος καὶ κράτος.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ Η «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Ἐ. Γαλατᾶ τῆς Κων/πόλεως συνέστη ἐσχάτως θρησκευτικὴ ἀδελφότης ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν. τὸ δὲ προεδρεῖον αὐτῆς ἀπερρίθουν ἡμῖν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς « Ἀναπλάσεως ».

Θεῖα προνοία καὶ εὐλογία, ἐνισχύσει δὲ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ τρισεδέστου ἡμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Κωνσταντίνου, ἀγαθὰ πάντοτε βουλευομένου καὶ ἐνεργοῦντος, ἀπὸ τινων μηνῶν ἰδρύσαμεν ἐνταῦθα Ὁρθόδοξον « Ἀδελφότητα « Ὁρθοδόξων » τοῦνομα, σκοποῦσαν ὡς καὶ ὁ ἐσώκλητος Κανονισμὸς αὐτῆς δεικνύει, τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω θρησκευτικὴν καὶ ἡθικὴν ἐπίδοσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν λαϊκῆς ἰδίᾳ κοινωνίας, ἥν, ὡς εἰκόσ, οὐκ ὀλίγαι ἀτέλειαι διακρίνουσι. Τοῦτο ἐξαγγέλλοντες Ὑμῖν πεποθεῖμεν ὅτι μεγάλην θὰ προξενήσωμεν χαρὰν τῇ φιλάτῃ « Ἀναπλάσει » καθόσον ἡ μετὰ προθυμίας καὶ ἐπιτυχίας ἀποδοχὴ τῆς ἰδέας ταύτης πρὸς Ἱδρυσιν Ἀδελφότητος τοιαύτᾳ σκοποῦσης, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς « Ἀναπλάσεως », εἰς οὗ τὴν ἀνάγκῃ ἐνέκυπτον καὶ οἱ γονιμοποιήσαντες, ὡς εἵπομεν, τὴν ἰδέαν ἡμῶν. Διό, θὰ προσπαθῶμεν, εἰ δυνατόν, μετὰ τῶν πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, νὰ διαδώσωμεν τὸ εὐεργετικώτατον τοῦτο καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν σωστικὴν τῆς « Ἀναπλάσεως » φύλλον καθόσον, ἐπαναλαμβάνομεν, οὐκ ὀλίγον θὰ ἐνισχύσῃ καὶ τὴν ἡμετέραν Ἀδελφότητα πρὸς προαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς σκοποῦ.

Ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν, Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ, ἀρτιμὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὀδοιχρόντα μέλη. Ἐν τῇ σχολῇ δὲ τῶν ἀρρένων τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ, ἥν πάνυ εὐγενῶς καὶ προθύμως παρέσχον οἱ ἀξιότιμοι αὐτῆς ἔφοροι, καθ' ἐκάστην Κυριακὴν γίνεται τακτικὸν θρησκευτικὸν μάθημα, εἰς ὃ οὐκ ὀλίγοι διψῶντες προσέρχονται ἀκροαταί, μετὰ προθυμίας μὲν καὶ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀκροῶμενοι τῶν μαθημάτων, ἐν

ἑκτὴ δὲ ἡσυχία καὶ ἀφοσίωσι πρὸς καὶ μετὰ τὸ Μάθημα ἐντυφλώντες εἰς τὴν μελέτην τῶν ὀλίγων θρησκευτικῶν βιβλίων, ἅτινα φιλογενεῖς καὶ φιλοσεβεῖς ἄνδρες ἐδωρῆσαν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀδελφότητος, ἥν καταρτίζει πρὸς τοῦτο.

Ἐπιφύλασσόμενοι ἐν ἄλλῃ ἐκκενρίᾳ πλείονα περὶ τοῦτο νὰ γράψωμεν καταπαύομεν τὴν παρούσαν, ἐκφράζοντες τὴν ἐγκράτειον ἡμῶν ἀφοσίωσιν τῇ φιλάτῃ « Ἀναπλάσει », μετ' ἧς διατελούμεν.

Ἐν Γαλατᾷ τῇ 30 Δεκεμβρίου 1897.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος

† Ἀρχιμ. Σμάργδος Χ. Εὐσταθίου.
Ὁ Γραμματεὺς **Ι. Σταυροπούλος.**

ΠΕΝΘΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΙ

Λαοί, οἱ ὅποιοι δὲν ἠξιοῦν νὰ πενθοῦν εἰς τὰς ἀτυχίας των, ὅταν αὐταὶ μάστιγα ἐμπίπτουν ὀλίγον μὲ ἀτιμία, γίνονται ἀνάξιοι νὰ αἰσθανθῶν τὴν χαρὰν τὴν ὅποιαν γεννᾷ ἡ κραταιότης τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας. Καὶ ἔθνη, τὰ ὅποια δὲν ἔχασαν τὴν ὀρεξιν τῆς ἐλαφροῦς εὐθυμίας καὶ ἐν μείσῳ τῆς κατασχύνῃς των, ἐξακολουθοῦντα ν' ἀσχημονοῦν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ αἰσχυνοῦν, δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἀγέλην, ἡ ὅποια ἐπικεικῶς ἡμπορεῖ νὰ προκαλῇ τὸν οἶκτον, ἀλλ' οὐδέποτε τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν σεβασμόν.

ΟΡΓΑΝΟΣ ΠΡΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΝ

Τὸ παραδειγμα τοῦ Πύργου εὐρίσκει τὴν ἀξίειαν μίμησιν τοῦ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐξ Αἰγίου, Ἀργιείου, Μεσολογίου, Κερκύρας, Λευκάδος, Ξηροχώρας, Ἀμφισσης, Σύρου, ζητεῖται ἡ μετάβασις τοῦ κ. Γαλανοῦ πρὸς Ἱδρυσιν Τμημάτων καὶ λαϊκῶν σχολῶν τῆς « Ἀναπλάσεως ». Τὸ Διοικητ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου θέλει κανονίσῃ τὸ δρομολόγιον τοῦ κ. Γαλανοῦ, ὅστις ἀπὸ τῆς ἐγγεγραμμένης ἐδομαδίας ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀθηνῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὸ Συμβούλιον τῆς « Ἀναπλάσεως » συνέλθον εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐξελέξατο ἀντιπρόεδρον μὲν αὐτοῦ τὸν κ. Κ. Δικλησην, προῖδρον ἐκλεγέντος ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ κ. Ι. Σκαλτσούνη, γενικὸν γραμματεῖα τὸν κ. Τιμ. Ἀναστασίου, εἰδικὸν τὸν Χρ. Ἰωαννίδην, ταμίαν τὸν κ. Γεώργ. Στρατούλην, ὑποταμίαν τὸν κ. Ἀντ. Βαρθολομαῖον, ἔφορον τῆς βιβλιοθήκης τὸν κ. Π. Καπλανίδην καὶ διευθυντὴν τοῦ περιοδικοῦ τὸν κ. Μιχ. Γαλανόν.

Οἱ ἐξ Εὐρώπης ἐπὶ ἡλῶδες ἐν Ἀθυσσηνίᾳ ἐσθγάγον ἐκεῖ μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ πῆν πολυτέλειαν. Ἀφθονα δὲ ψευδὴ κοσμήματα ἐστάλησαν εἰς τὰς φιλαρίσκους Ἀθυσσηνίδας, αἵτινες ἐκτοτε μόνον χάριν ἐπιδείξεως, εἰσέγαγον καὶ τὸν τίως ἀσυνήθη παρ' αὐταῖς περίπατον. Ὁ Μενέλιος ὅμως φρονῶν ὅτι ὁ ἐξευγενισμὸς καὶ τὸ ἀρρενωπὸν δύναται νὰ συμβαδίσωσιν, ἐξέδωκε Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἀπηγορεύσε τὸν μάταιον καλλωπισμὸν. Πρὸς ἐξελίξεις δὲ διέταξεν, ἵνα ἐντὸς δύο μηνῶν γένωνται ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας λιτανεαί, καθ' ἃς μετὰ προηγουμένην μετανόαν καὶ σκληραγωγίαν νὰ παραδώσωσι πᾶν κόσμημα εἰς τὸ δημόσιον θησαυροφυλάκιον. Ἐξ ἄλλου δὲ ἐνταῦθα ἐλιποθύμησε πρὸς τινων ἡμερῶν κυρία τις ἐκ Κορσέ!

Ἐν Παρισίῳ δὲ τὸ νέον κόσμημα τοῦ αὐμοῦ εἶναι χαλῶναι μικρὰ ζῶσαι, προσδεδεμένα διὰ χρυσῆς ἀλυσίδος εἰς τὸ κορσὸς οὗτως, ὥστε νὰ δύνανται νὰ περιφέρονται ἐπὶ τοῦ στῆθους. Ἐπὶ τοῦ ὁστράκου δὲ αὐτῶν ἔχουσι τιθεῖται

λύτιμοι λίθοι, οἵτινες ἀκτινοβολοῦσι κατὰ τὴν κίνησιν τῶν χαλῶνιδων! Συγκρίνατε καὶ κρίνατε!

Ἡ φυλὴ τοῦ Ἰμπερатора πρὸς δυσμάς τοῦ Νίγρου ἐξακολουθεῖ τελοῦσα ἀνθρωποκυτοκτονίας. Κκτ' αὐτῶν οὐδὲν ἔχουσιν αἱ τῶν ἱεραποστόλων ἐταιρίαι. Νῦν ἡ ἐταιρία τοῦ Νίγρου ἤρξατο ποιοῦσα μεγάλας πολυμικὰς ἐνεργείας κατὰ τῆς ἀγρίας ταύτης φυλῆς. Οὐδεὶς γίνεταί ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἐὰν δὲν φονεύσῃ ἰδίᾳ χεὶρὶ δύο τοὺς ἀχίστους δούλους τοῦ!

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ του, κατ' ἀνταπόκρισιν ἐκέλευεν, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην αὐτόγραφον ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐκφράζει πρὸς αὐτόν τὴν βαθύαν ἀφοσίωσιν του, διαβεβαιῶν ὅτι τὴν Α. Π. ἐν τῇ προσώπῳ αὐτοῦ θὰ εὕρῃ πιστὴν ὑπηρεσίαν τῶν τῆς Ἐκκλησίας δικαιωμάτων.

Ἀπεβίωσεν ὁ Μητροπολίτης τῆς Σερβίας Μιχαήλ. Οὗτος εἶχεν ἐξαρθῇ ἐπὶ Μιλάνου, ἱκανῶς δὲ ὅτι ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ υἱὸς τοῦ Μιλάνου Ἀλέξανδρος.

Ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις πολιτείαις ἀνέρχεται εἰς 80.000 ψυχῶν.

Καὶ ὁ καθαρισμὸς τοῦ δικαστικοῦ κλάδου καὶ ὁ καθαρισμὸς τοῦ ναυτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ τίποτε δὲν θὰ κάμῃ, ἐὰν δὲν ἐπεκταθῇ οὗτος καὶ ἐπὶ τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου καὶ ἐπὶ τοῦ Κλήρου. Ὁ Κλήρος καὶ ὁ διδασκαλικὸς θὰ μορφώσῃ τὸν δικαστὴν καὶ Στρατιώτην. Ἐχρὴ ἥδη μαρτυρηθῇ ἱστορικῶς ὅτι διὰ τῶν διδασκάλων ἐνίκησαν οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ Κλήρου δὲ καὶ τῶν διδασκάλων ἐμειωλέωργησαν οἱ πατέρες ἡμῶν. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ ἀπὸ τῶν ἑδῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν σχολείων κηρύσσεται ἡ ἀνευλάβεια πρὸς ὅ,τι θέλουν καὶ συμφωνοῦν πρὸς τὸν ἀνθρωπισμὸν μὴ περιμεινωμεν προκοπὴν. Ὁ βλάσφημος καὶ ἀνῆθικος διδασκαλὸς θὰ μορφώσῃ μαθητὰς τοῦ φουράματός του καὶ ὁ ἀχρεῖος κληρικὸς θὰ λάμψῃ διὰ τῶν σκοτίων τοῦ ἔργου.

Διώρυγα ἐνοῦσαν τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν μετὰ τῆς Μαύρης ἐτοιμάζει ἡ Ρωστικὴ αὐτοκρατορία. Ἡ διώρυξ αὕτη πέρας θὰ ἔχῃ ἐν μὲν τῇ Βαλτικῇ τὴν πόλιν Ρήγαν, ἐποῦ ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς Δύνα, ὅστις οὕτω θὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν δὲ τῇ Μαύρῃ θαλάσσῃ τὴν Χερσῶνα, ὅπου ἐκβάλλει ὁ Δνείπερος, ὅστις ἐπίσης θὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς διώρυγας.

Ἡ ἐγγύησις τῶν Τριῶν προστατίδων δυνάμεων διὰ τὸ δάνειον τῆς πολυμικῆς ἀποζημιώσεως θεωρεῖται βεβία.

Τὸ μέγα Ἀμερικανικὸν θωρηκτὸν « Μαίνα » ἀνετινάχθη ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀμερικῆς Ἀθάνας ἐξ ἐκρήξεως, γενομένης ἐν αὐτῇ. 250 εὐρον ἐκ ταύτης οὐκ τὸν θάνατον. Πολλὰ δὲ ναυάγια ἐν τῇ λιμένι, ἐνῶ ἐγένετο ἡ ἐκρήξις, συνέβησαν.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 14 Φεβρουαρίου 1898.

Τὰ τῆς αὐρίου Κυριακῆς ἀναγνώσματα βλῖπε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἐνταῦθα δημοσιεύονται τὰ τῆς μεθεπομένης, ὅπως περιέρχονται ἐγκρίτως εἰς χεῖρας πάντων.

Ἐκείμενον

Ἀδελφοί, ²⁴ πιστεῖτε Μωσῆ, μέγας γενόμενος, ἡγήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, ²⁵ μέλλον ἐλθόμενος συγκατανοεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἡ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμάρτιας ἀπόλυσιν· ²⁶ μένοντα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ἀνεῖσθαι τοῦ Χριστοῦ.

ἀπέθηκε γὰρ εἰς τὴν μισθοποδοσίαν. ³² Καὶ τί ἐτι λέγω ; ἐπιλείψει γὰρ με ἀνιόνμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαρὰκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθά, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν. ³³ οἱ δὲ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἐιργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ³⁴ ἔπραξαν στόματα λεόντων, ἔσθεσαν δύναμιν πυρρῶν, ἔφυγον στόματα μαχητῶν, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. ³⁵ Ἐλάθον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοῦ νεκροῦ αὐτῶν. ἄλλοι δὲ ἐταπείνωσαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονες ἀναστήσωσι τούτους. ³⁶ ἔτεροι δὲ ἐμπαυγμῶν καὶ μαστιγῶν παῖραν ἔλκεα, ἔτι δὲ δεσμών καὶ φυλακῆς. ³⁷ ἐλύθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχητῶν ἀπέθανον περιήλθον ἐν μηχαναῖς, ἐν αἰείῳ δέσμῳ, ὑστερούμενοι, ὀλιβόμενοι, κακουχούμενοι. (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος.) ³⁸ ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὅραις τῆς γῆς. ³⁹ Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυροῦντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, ⁴⁰ τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονι τι προβλεψάμενοι, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν (Ἐβρ. ια' 24—26 καὶ 32—40).

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ἀδελφοί, ³¹ καίτοι ὁ Μωϋσῆς ἀνεδείχθη πρόσωπον μεγάλης παιδείας καὶ ὑψίστου ἀξιώματος μεταξὺ τῶν Αἰγυπτίων, ἐν ταῦτοις ἕνεκα τῆς πίστεώς του, δὲν ἔστερξε νὰ ἐξακολουθῇ νὰ λέγεται υἱὸς τῆς κόρης τοῦ Φαραώ, τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ³² ἀλλ' ἐπιοτίμησε μάλλον νὰ συγκολληθῇ με τοὺς ἁγιωτάτους του, με τὸν πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ χείρῃ τὰς βασιλικὰς τιμὰς καὶ ἀπολαύσεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν πρόσκαιροὶ καὶ ἐφήμεροί. ³³ καὶ τοῦτο, διότι ἐθεώρησε πλοῦτον μεγαλειότερον ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Αἰγύπτου τὸ νὰ γίνῃ σωτὴρ τοῦ ἔθνους του, μ' ὅλον ὅτι καὶ εἰς τὰς καταδιώξεις τῶν Αἰγυπτίων ἐξενήθη ἕνεκα τούτου, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὁμογενεῖς τοῦ ὑπέφρεν ἀποδοκιμασίας καὶ ὕβρεις καὶ κακοπαθείας κατὰ τὴν παρουσίαν ζωῆς· διότι ἕνεκα τῆς πίστεώς του ἀπέδωκεν εἰς τὴν μισθοποδοσίαν τῆς μελλούσης ζωῆς. ³⁴ Καὶ ποῦ νὰ λέγω τὰ καθεκτά περὶ πάντων τῶν διασῆμων ἀνδρῶν ὅσοι ἕνεκα τῆς πίστεώς των ἀντέσχον ἐν μέσῳ μυρίων δεινῶν ἢ ἐμπεγαλοῦργησαν ; Βεβαίως ἐν τῷ μὲ ἀρκέσῃ ὁ χρόνος, ἀν ἐξακολουθῶ νὰ διηγῶμαι περὶ τοῦ Γεδεών, καὶ περὶ τοῦ Βαρὰκ καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθά, καὶ περὶ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, καὶ περὶ πάντων τῶν ἄλλων ὅσοι ἀνεδείχθησαν διὰ τὴν πίστιν των. ³⁵ Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι κατένικησαν βασιλείας, ὡς ὁ Ἰησοῦς τοῦ Νηυῆ καὶ πολλοὶ κριταὶ καὶ βασιλεῖς. Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι ἀπένεμαν δικαιοσύνην εἰς τὸν λαόν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Δεβόρρα. Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Ἐλκανὰ καὶ μήτηρ τοῦ Σαμουὴλ Ἄννα, καὶ ὁ πρεσβύτερος Συμὼν, εἶδον ἐκκληρωθεῖσας τὰς εἰς αὐτοὺς δοθείσας θείας ὑποσχέσεις. ³⁶ Ἐνεκα τῆς πίστεώς του ὁ Δανιὴλ ἔπραξε ἀτόματα λεόντων. Ἐνεκα τῆς πίστεώς των οἱ τρεῖς παῖδες ἔσθεσαν τὴν δύναμιν τοῦ πυρός. Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι διέφυγον τὴν ἐν στόματι μαχητῶν σφαγὴν, ὡς οἱ ἐπὶ Ἑσθήρ καὶ Μαρδοχαίου Ἰουδαῖοι καὶ οἱ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι ἀνέρρωσαν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας των, ὡς ὁ Ἐζεκίας. Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι ἔγιναν ἰσχυροὶ εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τῶν ἐναντιῶν, ὡς οἱ Μακκαβαῖοι καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιότεροι. ³⁷ Ἐνεκα τῆς πίστεώς των δύο γυναῖκες, ἡ ἐν Σαρπετῇ χήρα διὰ τοῦ Ἠλίου καὶ ἡ Σουμανίτις μήτηρ διὰ τοῦ Ἐλισαίᾳ, εἶδον ἀναστάντα ἑκάστη τὸ τέκνον τῆς. Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι προετίμησαν νὰ ἀποθάνωσι μαστιγούμενοι καὶ βασανιζόμενοι, διὰ νὰ ἀξιοθῶσι τῆς κρείττονος ἀναστάσεως, παρὰ νὰ δαμῶσι τὴν ἀπολύτρωσιν, πρᾶττοντες παρὰ τὴν ὁρησκευτικὴν συνείδησίν των, ὡς ὁ Ἐλεάζαρος καὶ οἱ ἐπὶ τὰ ἁδελφοὶ μετὰ τῆς μητρὸς των Σολομωνῆς ἐπὶ Ἀντίχου τοῦ ἐπιφανοῦς. ³⁸ Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἄλλοι ἐνεπαύθησαν καὶ ἐμπαυγώθησαν καὶ ἐβόησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν, ὡς ὁ Ἰωσήφ, ὁ Ἰερεμίας, καὶ αὐτὸς ὁ ταῦτα γράφων Παῦλος. ³⁹ Ἐνεκα τῆς πίστεώς των ἐλυθολόγησαν ἄλλοι, ὡς ὁ Ναβουδα

ὕπὸ τῆς Ἰεζάβελ, ὁ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ ἱερέως Ἰωθαὶ ὑπὸ τοῦ Ἰωάκ· καὶ ἐπιοτίμησαν, ὡς ὁ Ἡσαΐας διὰ πρίονος ξυλίνου, καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ ἀναφέρει ἡ παράδοσις· πλείστοι δὲ ἄλλοι πολυειδῶς ἐδασκάλουν καὶ ἐσφάγγοντο. ⁴⁰ Ἐνεκα τῆς πίστεώς των πολλοὶ, ζῶντες εἰς κόσμον ἀνάξιον ἑαυτῶν, ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ ἐπλάκωντο εἰς ἐρημίας καὶ ὄρη καὶ σπήλαια καὶ ὅπας τῆς γῆς, ἐνδεδυμένοι δέσματα ζῶντων καὶ ὀλιβόμενοι καὶ κακουχούμενοι. ⁴¹ Πάντες δὲ οὗτοι μαρτυροῦντες ὅτι ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ βίου καὶ τῶν μαγάλων καὶ θαυμασίων ἔργων τῆς πίστεώς των, δὲν ἔλαβον ἀκόμη τελειάν τὴν ἀμοιβὴν τῆς θείας ὑποσχέσεως, ⁴² διότι ἡ Θεία Πρόνοια προέβλεψεν ὅτι καλλίτερον ἦτο γὰρ καὶ ἡμῶν νὰ μὴ λάβωσιν ἐκεῖ. οἱ πρότερον ἄνευ ἡμῶν, ἄλλα πάντες ὁμοῦ οἱ πιστοὶ καὶ θεοφιλεῖς ἄνδρες νὰ λάβωσι τὴν τελειάν ἀμοιβὴν των κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 22 Φεβρουαρίου 1898.

Ἐκείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠθλήσαν ὁ Ἰησοῦς ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως. Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὅν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ, Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι ; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Ἐρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἴδε ἡληθὺς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ, Πέθον με γινώσκεις ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τὴν συκὴν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ραββί, σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι εἰπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις ; μείζω τούτων ὀφείλει λέγει αὐτῷ, Ἀμὴν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεμωγόντα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. (Ἰωάν. κεφ. α' 44—52).

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ὅτε ἐβόησαν ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς ἠθλήσαν νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὰς πόλεις τῆς Γαλιλαίας, διὰ νὰ ἄρχῃ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἄλλην ἐργασίαν του, τότε εὗρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει εἰς αὐτόν, Ἀκολουθεῖ μοι. Ἦτο δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ, τὴν Πατριδα τοῦ Ἀνδρέου καὶ τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος δ' οὗτος, ἀφοῦ ἔγινεν ἀκούσας τοῦ Ἰησοῦ, εὗρίσκει τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει εἰς αὐτόν, Ἐκείνον διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὰ βιβλία τοῦ Νόμου, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον προεφήτευσαν οἱ Προφῆται, τὸν εὐρήκαμεν· εἶνε ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ. Καὶ ὁ Ναθαναὴλ εἶπεν εἰς αὐτόν, Εἶνε δυνατόν νὰ προέρχεται καλὸν τι ἀπὸ τὴν ἄσημον Ναζαρέτ ; Ὁ δὲ Φίλιππος λέγει εἰς αὐτόν, Ὅλα νὰ ἴδῃς. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἴδὼ εἰς ἡληθινὸς Ἰσραηλῆτης, εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἰστού δὲν ὑπάρχει δολιότης. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ναθαναὴλ, Πέθον με γινώσκεις ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν, Πρὶν νὰ σε φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, ἐνῶ ἦσο ὑποκάτω τῆς συκῆς, σὲ εἶδον. Ἀπεκρίθη ὁ Ναθαναὴλ καὶ λέγει εἰς αὐτόν, Διδάσκαλε, σὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν, Διότι σοὺ εἶπον ὅτι σὲ εἶδα ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις ; Ὅα ἴδῃς μεγαλειτέρα ἀπὸ αὐτῆς ; Καὶ προσέθηκεν ἀκόμη τοὺς εἰρη λόγους· Σὺς λέγω ἡληθὺς καὶ βεβαίως ὅτι ἀπὸ τῶρα θὰ ἴδῃτε ὅτι ὁ οὐρανὸς θὰ εἶνε εἰς συγκοινωνίαν με τὴν γῆν, καὶ οἱ ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ θὰ ἀναβαίνουν καὶ θὰ καταβαίνουν δι' ἐμέ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Τόπος Ἰωάννου Νικολαΐδου.